

26. 8. 2020

Veźměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Provozovatelé solárních elektráren se již domáhají svého nároku na náhradu škody ze strany státu

Provozovatelé solárních elektráren řeší aktuálně nejen další zásahy státu do podpory solární energie v podobě překompence a navrhované solární daně, ale také jim vzniklý nárok na náhradu škody ve výši tzv. recyklačních poplatků.

V nedávné době byla v České republice vydána řada soudních rozhodnutí, která provozovatelům solárních elektráren přiznala nárok na náhradu škody ze strany státu. Česká republika chybně implementovala směrnici Evropského Parlamentu a Rady 2012/19/EU o odpadních elektrických a elektronických zařizováních (OEEZ)[\[1\]](#), a musí tak těmto provozovatelům uhradit škodu ve výši jimi zaplacených recyklačních poplatků i s případnými úroky.

Dne 13. 8. 2012 vešla v účinnost směrnice Evropského Parlamentu a Rady 2012/19/EU o odpadních elektrických a elektronických zařizováních (OEEZ) (dále jako „Směrnice“). Tato Směrnice ve svém článku 13 ukládá členským státům povinnost přijmout do svých právních řádů takovou úpravu, která zajistí financování nákladů na sběr, zpracování, využití a k životnímu prostředí šetrné odstraňování OEEZ (mezi které se řadí i solární panely) uvedených na trh po 13. 8. 2005. Toto financování mají zajistit výrobci solárních panelů, a to uživatelům jiným, než jsou domácnosti. Předmětnou Směrnici měly členské státy povinnost implementovat do své vnitrostátní právní úpravy nejpozději do 14. 2. 2014.[\[2\]](#)

V České republice se tato úprava měla promítnout do zákona o odpadech[\[3\]](#), a to novelou zákona[\[4\]](#), který nabyl účinnosti 1. 1. 2013.

Zákon o odpadech tak ve svém ust. § 37p odst. 2 stanoví, že u panelů uvedených na trh po 1. 1. 2013 zajistí jejich zpracování, využití a odstranění výrobci solárních panelů. U panelů uvedených na trh před 1. 1. 2013 mají povinnost hradit příspěvek na recyklaci elektroodpadu (tzv. recyklační poplatky) provozovatelé solární elektrárny, jejichž jsou solární panely součástí. Tento zákon konkrétně ukládá provozovatelům solárních elektráren, jejichž panely byly uvedeny do provozu mezi daty 13. 8. 2005 a 1. 1. 2013, povinnost uzavřít nejpozději do 30. 6. 2013 smlouvu se zákonem definovanou právnickou osobou, které bude hradit recyklační poplatky, a která následně zajistí zpracování, využití a odstranění elektroodpadu ze solárních panelů. Taková právní úprava je v rozporu se shora uvedenou Směrnicí, neboť povinnost platit recyklační poplatky měla dle Směrnice dopadat na výrobce solárních panelů, a nikoliv na jejich provozovatele (resp. provozovatele solárních elektráren, jejichž jsou solární panely součástí).

Z toho důvodu, že předmětná úprava ve Směrnici byla do našeho právního řádu transponována nesprávně, provozovatelé solárních elektráren platili poplatky, které by při správné transpozici Směrnice platit neměli. Česká republika pak jako členský stát odpovídá za škodu vzniklou jednotlivci porušením své povinnosti zajistit řádnou implementaci směrnice do vnitrostátní právní úpravy.[\[5\]](#) Tím vznikla na straně provozovatelů solárních elektráren škoda, jejíž náhradu nyní mohou ze strany

státu požadovat.[6]

Při stanovení výše požadované náhrady škody se vychází z výše recyklačních poplatků, která může být sjednána smluvně, avšak při dodržení minimální výše těchto poplatků stanovené ve vyhlášce.[7] Vyhláška stanovuje minimální sazbu pro výpočet výše recyklačních poplatků na 8,50 Kč za 1 kilogram hmotnosti solárního panelu. U solárních panelů uvedených na trh do 1. 1. 2013 je však údaj o jejich hmotnosti určen podle vzorce $M = P \times K$, kdy M je hmotnost, P je výkon solární elektrárny ve wattech a K je průměrná hmotnost solárního panelu připadající na jednotku výkonu, která činí 0,11 Kg.

V tuto chvíli již víme o řadě soudních rozhodnutí v prvních dvou instancích[8], která přisuzují provozovatelům solárních elektráren nárok na náhradu škody ze strany státu. U těchto soudních rozhodnutí bylo podáno dovolání k Nejvyššímu soudu, který předložil v této věci žádost o rozhodnutí o předběžné otázce[9] k Soudnímu dvoru Evropské unie, na jehož rozhodnutí se stále čeká.

Na základě těchto informací jsme přesvědčeni, že provozovatelé solárních elektráren mají značnou šanci na úspěch při vymáhání svého nároku a zároveň se tu otevírá možnost pro mnoho dalších provozovatelů, kteří se ještě o uplatnění svého nároku nepokusili.

Mgr. Ondřej Tyleček,
partner

[LitFin s.r.o.](#)

LIT·FIN
LITIGATION FINANCIERS

V Jirchářích 147/3
110 00 Praha 1 -Nové Město

Tel.: +420 606 286 589
e-mail: info@litfin.cz

[1] směrnice Evropského Parlamentu a Rady 2012/19/EU ze dne 4. července 2012 o odpadních elektrických a elektronických zařízeních (OEEZ)

[2] čl. 24 Směrnice

[3] zákon č. [185/2001](#) Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů (dále jen „zákon o odpadech“)

[4] provedenou zákonem č. [165/2012](#) Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů

[5] viz např. rozsudek Soudního dvora EU ze dne 19. 11. 1991, Francovich, C-6/90 a C-9/90, EU:C:1991:428, rozsudek Soudního dvora EU ze dne 5. 3. 1996, Brasserie du Pêcheur v Germany and R (Factortame) v SS for Transport (No 3), C-46/93 a C-48/93, EU:C:1996:79

[6] zákon č. [82/1998](#) Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. [358/1992](#) Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů

[7] ust. § 12 vyhlášky č. [352/2005](#) Sb., o podrobnostech nakládání s elektrozařizeními a elektroodpady a o bližších podmínkách financování nakládání s nimi (vyhláška o nakládání s elektrozařizeními a elektroodpady)

[8] viz např. rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 6. 4. 2018, č. j. 46 C 259/2017-114, rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 14. 11. 2018, č. j. 69 Co 230/2018-175

[9] viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 12. 3. 2020, č. j. 30 Cdo 880/2019-212

© EPRAVO.CZ - Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Nový daňový režim ESOP v České republice od roku 2026. Posun k ekonomické realitě a mezinárodním standardům?](#)
- [Preventivně-sankční funkce náhrady nemajetkové újmy za porušení osobnostních práv pohledem Ústavního soudu](#)
- [SCHEJBAL& PARTNERS stáli u získání jedné z prvních licencí dle MiCA v ČR](#)
- [Mezinárodní dožádání a lhůta pro stanovení daně: kritéria účelnosti, věcnosti a včasnosti v judikatuře](#)
- [Prověřování zahraničních investic a kybernetická regulace: řízená služba jako nová transakční proměnná](#)
- [Nová úprava kvalifikovaných zaměstnaneckých opcí](#)
- [Silná koruna: jaké dopady má posilující koruna na české firmy](#)
- [Novinky z české a evropské regulace finančních institucí za měsíc únor 2026](#)
- [Nejvyšší správní soud vymezuje nové hranice zneužití práva u běžných nákladů na reklamu](#)
- [Aktuální judikatura k holdingovým strukturám](#)
- [Exkluzivita má svou cenu. NSS se vyjádřil k nájemnému mezi spojenými osobami](#)